

10 jaar uitgeven: 200 vertalingen, waarvan 100 in de Franse Reeks

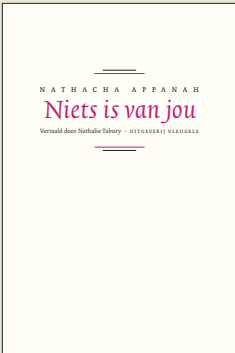
Uitgeverij
Vleugels

NATHACHA APPANAH

Niets is van jou

‘Wanneer hij er is, verandert de lucht, de atmosfeer slaat onverhoeds en geruisloos om, alles wordt wazig, een ijzerachtige geur vult de kamer en ik voel tocht in mijn nek, op mijn armen, voorhoofd, wangen en gezicht. Ik begin te zweten en krijg een droge mond. Ik zou ineengedoken, met mijn armen om mijn knieën en mijn hoofd gebogen, in een hoekje kunnen gaan zitten en wachten tot het voorbij is, maar ik heb het vreemde gevoel dat ik dit moment al honderd keer heb meegemaakt. Ik weet niet waar of wanneer, maar ik herken dat klamme briesje op mijn huid, die metaalgeur, het gevoel dat ik aan de tijd ben ontsnapt en toch ben ik al honderd keer vergeten hoe het afloopt.’

Rien ne t'appartient

Vertaling: Nathalie Tabury

ISBN 978 94 93186 65 1

160 pagina's / € 24,50

Gepubliceerd met steun van het
Institut français NL.

[Lees een fragment op de website.](#)

Sinds de dood van haar man wordt Tara niet alleen door verdriet en eenzaamheid geteisterd. Binnen in haar welt iets op dat buldert als een golf. Het is de opleving van een verhaal waarvan zij dacht dat het onderdrukt was, de terugkeer van het meisje dat zij ooit was. Een meisje met een andere naam, dat hield van lachen en dansen, dat in de eeuwige kindertijd geloofde tot zij door de demonen van haar land werd ingehaald.

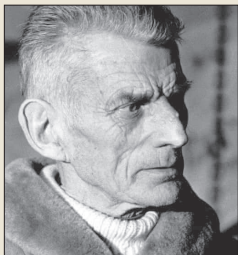
Via Tara's lot dompelt Nathacha

Appanah ons onder in een sensuele, onverbiddelijke wereld waarin je tot het uiterste van jezelf moet gaan om overeind te blijven.

MOHAMMED AÏSSAOUI, *LE FIGARO*

‘*Niets is van jou* is een fysieke roman – de zinnen grijpen je bij de keel, verslinden je, achtervolgen je. Het is prachtig proza omdat uit deze schaduwen, uit deze spoken, een licht oprijst, ondanks alles. Een tour de force.’

LITERATUURflits/2022/03

SAMUEL BECKETT

De ontvolker

'Verblijf waarin elk lichaam op zoek is naar zijn ontvolker. Voldoende ruim dat een vergeefse zoektocht mogelijk is. Voldoende eng dat elke vlucht zinloos is. Het betreft de binnenkant van een getoogde cilinder met een omtrek van vijftig meter en een hoogte van zestien voor de harmonie. Het licht. Zijn zwakke schijnsel. Zijn gele kleur. Zijn alomtegenwoordigheid alsof de in totaal zowat twaalf miljoen vierkante centimeters oppervlakte stuk voor stuk hun eigen schijnsel afgeven. Het onrustige hijgen. Nu en dan stokt het als een uitdovende ademtocht. Iedereen verstart dan. Misschien komt er een eind aan het verblijf. Een paar tellen later begint alles opnieuw. Gevolg van dat licht voor het zoekende oog. Gevolg voor het niet langer zoekende oog dat naar de grond tuurt of opkijkt naar het verre plafond waar niemand zich kan bevinden.'

Le dépeupleur (1970)

Vertaling en nawoord:

Katelijne De Vuyst

ISBN 978 94 93186 64 4

48 pagina's / € 22,90

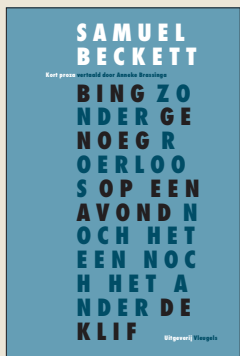
OOK VERKRIJGBAAR:

Kort proza

Vertaling: Anke Brasinga

ISBN 978 90 78627 33 3

48 pagina's / € 21,45

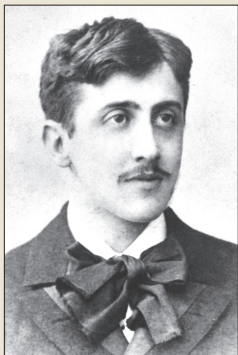
Met *De ontvolker* schreef Samuel Beckett (1906-1989) een van zijn raadselachtigste en meest uitzichtloze prozateksten. Hij werkte eraan in 1965-1966, liet het verhaal daarna vier jaar rusten en voltooidde het in 1970, toen hij de afsluitende paragraaf toevoegde. De oorspronkelijk in het Frans geschreven novelle *Le dépeupleur* verscheen dat jaar bij Les Éditions de Minuit, en in 1972 werd de Engelse, door Beckett zelf vertaalde versie *The Lost Ones* gepubliceerd door Calder & Boyars in Londen en door Grove Press in New York.

De tekst werd sinds de publicatie ervan tientallen malen geanalyseerd en besproken. Nu eens wordt hij beschouwd als een metafoor van de holocaust en de uitroeimachine van de gaskamers, dan weer als een eigentijdse interpretatie van Plato's grot; men heeft hem bestempeld als een allegorie van de kunstenaar

die geen inspiratie meer vindt, of als een parabel van de mens die eeuwig op zoek is naar zingeving, die hem steeds weer ontglipt; anderen hebben de cilinder uit de novelle vergeleken met de toren van Babel, of met een atoomschuilkelder... Een voor de hand liggende interpretatie bestaat erin de cilinder te zien als een nieuwe versie van Dantes hel waar woordelijk naar verwezen wordt.

Ten slotte sluit *De ontvolker* aan bij de traditie van dystopische verhalen. Zo is er een link met Franz Kafka's verhaal 'In de strafkolonie' (1919), en E.M. Forsters *The Machine Stops* (1909).

En natuurlijk moet je ook denken aan Aldous Huxleys *Brave New World* (1932) en aan George Orwells *1984* (1949). Hoe we de tekst ook willen interpreteren, hij heeft in de huidige, losgeslagen wereld nog niets van zijn actualiteitswaarde verloren.

MARCEL PROUST

Zeewind op het platteland

Zeventien rêverieën en een verhaal

‘De zee draagt niet, zoals de aarde, sporen van het leven en werk van de mens. Niets blijft er, niets komt er anders dan vluchtig voorbij, en hoe snel is het kielzog van de boten die haar overvaren weer verdwenen! De zee heeft een puurheid die aardse dingen niet hebben. Het ongerepte water is veel verfijnder dan de harde aarde, waar alleen een houweel in doordringt. De stap van een kindervoet in water trekt met een heldere plons een diepe vore en doorbreekt voor even de effen tinten van het water; dan wordt ieder spoor weer uitgewist en is de zee weer net zo vredig als in de eerste dagen van de wereld. Wie genoeg heeft van de aardse paden over land, of wie nog voor ze te hebben betreden al weet hoe bitter en banaal ze zijn, zal zich laten bekoren door de bleke wegen op zee, gevaarlijker en zachter, onbestendig en onbewoond. Alles is er mysterieuzer, zelfs die grote schaduwen die soms vredig over de lege velden van de zee drijven, niet komend van huizen of lommer, maar van wolken, die hemelse gehuchten, wazige boomkronen.’

UIT: ‘DE ZEE’

Prozagedichten uit

Les Plaisirs et les jours (1896)

Selectie, vertaling en nawoord:

Kiki Coumans

ISBN 978 94 93186 66 8

48 pagina's / € 22,90

[Lees een fragment op de website.](#)

In het jaar dat hij 25 werd, verscheen het debuut van Marcel Proust, *Les Plaisirs et les jours*, een boek met tientallen verhalen en prozagedichten. Een aantal van de teksten in dat boek zijn duidelijk vingeroefeningen van een schrijver in spe, andere zijn voldragen poëtische teksten waarin de verfijnde schrijfstijl van de latere Proust al duidelijk zichtbaar is. Voor *Zeewind op het platteland* selecteerde Kiki Coumans de zeventien mooiste prozagedichten. Door ze los te snijden van de meer verhalende

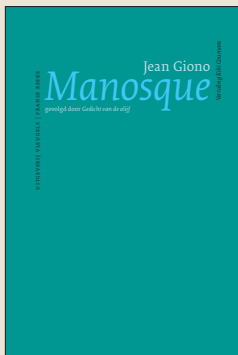
teksten en door ze in deze uitgave bij elkaar te zetten, vormen ze een samenhangend geheel en een fascinerende aanvulling op Prousts hoofdwerk, die de lezer de gelegenheid geven een glimp op te vangen van wat er voorafging aan de weergalozes stijl van *À la recherche du temps perdu*. De uitgave bevat daarnaast een fragment uit het manuscript van Proust en een verhaal uit het typoscript dat eveneens veelzeggend is voor de stijl en thematiek van de latere Proust.

Uitgeverij Vleugels – 10 jaar uitgeven – met titels op komst van Julia Deck, Eduardo Halfon, Anne Serre, Éric Chevillard, Thomas Bernhard, Philippe Soupault, Simone de Beauvoir, Christian Oster, Arthur Rimbaud, John Keats, Amanda McKittrick Ros, Raymond Queneau, Victor Segalen, Guy de Maupassant, Kurt Schwitters, Marguerite Duras, Claude Simon, Emmanuel Bove, Caroline Lamarche, Selva Almada, Guillaume Apollinaire, Ariana Harwicz, André Gide, Pierre Drieu la Rochelle, Christine Lavant, Tanguy Viel, Louis-René des Forêts, Roland Buti, Robert Desnos, Aleksandr Blok en Cécile Wajsbrot.

JEAN GIONO

Manosque gevolgd door Gedicht van de olijf

Vertaling: Kiki Coumans

ISBN 978 94 93186 58 3

104 pagina's / € 23,95

[Lees een fragment op de website.](#)

OOK VERKRIJGBAAR:

Heuvel (1929)

Vertaling: Kiki Coumans

ISBN 978 94 93186 05 7

160 pagina's / € 23,95

[Lees een fragment op de website.](#)

DEZE MOOIE RONDE BORST IS EEN HEUVEL

Nooit zal ik het ware gezicht van mijn grond terugvinden: het zuivere oog van een kind heb ik niet meer.

Toen ik heel klein was, speelde ik, en daarna kreeg ik honger. Dan sneed mijn moeder een plat stuk brood af, strooide er zout op, druppelde er in een grote 8 olie overheen uit het schuine kannetje en zei: 'Eet.' Dit zout was voor mij genoeg om de wind van de Odyssee te ruiken; die was daar met de geur van de zee; dit brood, deze olie, ze waren daar rondom mij in die groene korenvelden onder de olijfbomen. Zo werd de vurige honger van mijn hart door een lange gewoonte gescherpt.

Nooit genoeg van dit brood...

Nooit genoeg van dit zout, van deze olie, mijn moeder.

In mijn vreugde en in mijn verdriet heb ik op de hompen van mijn grond gekauwd; en de lijn waar het precieze begin ontstaat, de lijn waarachter ik ophoud mezelf te zijn en de golvende deining van de heuvels word, die lijn ligt verborgen onder het gebladerte van mijn aders en slagaders, in de takken van mijn spieren, in het gras van mijn bloed, in dat grote groene bloed dat kolkte onder de vacht van de olijfgaarden en onder het haar op mijn borst.

De poëtische novelle *Manosques-Plateaux* (1930) wordt beschouwd als een van Giono's mooiste boeken van voor de oorlog. Het is een beeldende evocatie van de stad waar hij is geboren en waar hij zijn hele leven zou blijven wonen, en van de omringende heuvels en plateaus. Giono is on-

geëvenaard in het beschrijven van de Provence, zowel de landschappen als de bevolking. In 'Gedicht van de olijf' geeft hij een beeldende beschrijving van de praktijk en rituelen rondom het plukken van olijven en de ambachtelijke verwerking tot olijfolie.

Uitgeverij Vleugels

Van 't Hoffstraat 27 — 2665 JL Bleiswijk — The Netherlands — T +31 (0)6 10 73 25 63
info@uitgeverijvleugels.nl — www.uitgeverijvleugels.nl — www.facebook.com/uitgeverijvleugels